



## **Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening Marts 2024**

### **Kære Medlem**

En helt skelsættende begivenhed siden sidst må siges at være Den Internationale Domstols (ICJ) kendelse mod Israel d. 26. januar 2024 i den sag, hvor Sydafrika har anklaget Israel for at begå folkemord i Gaza. Skelsættende i sig selv, at ICJ tager sagen op. Det er første gang, palæstinenserne oplever dette. Skelsættende fordi retten pålagde Israel seks såkaldte midlertidige foranstaltninger såsom de tre helt centrale: 1- at Israel skal gøre alt, hvad landet kan, for at forhindre folkemord, 2- at Israel skal forhindre og straffe direkte og offentlig tilskyndelse til folkemord samt ikke mindst, 3- at Israel straks skal iværksætte en effektiv indsats for at sikre adgang til humanitær hjælp til civilbefolkningen i Gaza.

Skelsættende fordi ICJ har valgt at gå videre med at undersøge Israel for et muligt folkemord i Gaza. Israel har haft én måned til at indlevere bevismateriale for, at de har levet op til de seks foranstaltninger - hvilket Israel naturligvis mener, at de gør - men som blandt andre Amnesty International og Human Rights Watch advarer om, så har Israel fejlet katastrofalt i forhold til at sikre nødhjælp til Gaza, da den nødhjælp, der får adgang til Gaza er blevet reduceret med mere end en tredjedel siden ICJs kendelse!

Det siger sig selv, at følgerne er så umenneskeligt ubærlige, at alle internationale hjælpeorganisationer nu erklærer, at de aldrig har oplevet noget i den skala i nyere tid.

Billederne fra Gaza taler deres uhyggeligt tydelige sprog når det kommer til kravet om at forhindre folkemordet. Mens Israel beordrede palæstinenserne til at flygte til såkaldte 'sikre zoner' i og omkring byen Rafah for et par måneder siden, ser vi nu, hvordan civile rammes i stor stil af israelske bomber og artilleri – senest teltlejrene.

Den manglende nødhjælp forårsager netop nu én af nutidens mest grusomme sultkatastrofer og er således i høj grad medvirkende til det folkemord, vi er vidne til på femte måned.

I den forbindelse er det nærliggende at bringe Israels udokumenterede beskyldninger mod UNWRA frem, da disse beskyldninger allerede har voldsomme konsekvenser, fordi en række lande har valgt at trække støtten til UNWRA helt eller delvist.

Vores formand Fathi El-Abed har imidlertid lige haft en meget personlig og uddybende kronik i Jyllands Posten, som vi linker til her i Nyhedsbrevet, hvorfor der henvises til den i forhold til anklagerne mod UNWRA.

19. februar begyndte endnu en sag i ICJ, hvor 52 lande har indbragt den ulovlige besættelse og de ulovlige bosættelser på Vestbredden for domstolen. En sag, som blev indbragt i ICJ allerede i juli sidste år (2023) efter en beslutning fra FNs Generalforsamling i december 2022. Men som i lyset af det igangværende folkemord mod det besatte Gaza, så har sagen og processen fået en ekstra opmærksomhed og betydning.

Internt i Israel stiger utilfredsheden med Netanyahu og også mod krigen mod Gaza. Den israelske regering har travlt med at skulle forsvare sig – både internationalt og nationalt. Vi ser således et stigende pres fra Israels nærmeste allierede, USA, for en våbenhvile, ligesom stort set alle vestlige lande taler om to-statsløsningen, trods Netanyahus meget klare udmeldinger om, at der aldrig vil blive tale om en selvstændig palæstinensisk stat.

De folkelige protester mod folkemordet i Gaza og appel om våbenhvile fortsætter i uformindsket styrke rundt om i verden. Det er alt fra demonstrationer over læserbreve til mere eller mindre organiseret pres på forskellige institutioner, virksomheder og politikere, hvor effekten i flere tilfælde ikke er til at tage fejl af.

Vi så hvordan en effektiv, international, målrettet boykot fik det sydafrikanske apartheidstyre til at synke i knæ.

I Danmark har næsten alle større pensionsselskaber ændret investeringsstrategi og solgt deres aktier i diverse israelske banker og virksomheder, som er aktive i de ulovlige bosættelser, efter en målrettet mail kampagne. Det samme har gjort sig gældende for en række banker og virksomheder. Fælles for de mange protester mod Israels fremfærd i Gaza og på den besatte Vestbred er dels den brede opbakning generationer, køn, etniciteter osv. på tværs, dels det helt grundlæggende fredelige element, der ligger i den slags protester. Og alligevel ser vi effekten: Palæstina og palæstinenserne utrættelige kamp for frihed, retfærdighed og fred er langt om længe for alvor kommet på alles læber og helt ind i de øverste haller: Den Internationale Domstol.

Med venlig hilsen og på vegne af bestyrelsen  
Vibeke Genefke

## **Kronik i Jyllands Posten**

Foreningens formand havde følgende kronik i Jyllands Posten den 28. februar. Den handlede om Israels hetzkampagne mod UNRWA. Læs kronikken på hjemmesiden eller her;

## Var UNRWA blot et hold kæft-bolsje?

*Af, Fathi El-Abed – Formand, Dansk Palæstinensisk Venskabsforening*

Ja, vi tog jeres land fra jer for at løse vores problemer, men her får I jeres eget FN organ. Som Israel derefter forsøger at undergrave - med katastrofale følger for palæstinenserne.

Jeg er vokset op i en palæstinensisk flygtningelejr i den libanesiske hovedstad, Beirut. Lejren var frem til 1982, året for den blodige og skelsættende israelske invasion af Libanon, en af de største af de tilbageværende 12 palæstinensiske flygtningelejre i landet - hvis ikke den største. Derfor var det en naturlig ting at vokse op med at gå på UNRWA-skolen og at blive behandlet på hjælpeorganisationens klinikker.

Noget af det første, jeg husker fra den tid, er skolemaden, klassebænken med plads til to, de klassiske ternede ens uniformer, de blandede piger-drengeklaser, morgensamlingen, de dygtige lærere og den nørdede, men sympatiske rektor. For blot at nævne det, som falder mig ind, når jeg - trods alt - ser nostalgisk tilbage på den tid.

For forholdene var kummerlige i flygtningelejren. Derfor var skolen et tilflugtssted for os. Et åndehul væk fra den virkelighed, hvor vi var nødsaget til at leve med, at vi boede i en flygtningelejr, mens verden omkring os - i Libanon og uden for Mellemøsten - der boede man i "rigtige" byer og bygninger.

Den virkelighed formåede UNRWA at få os til at glemme for en stund. Det var intensiv undervisning på et højt niveau på grund af gode lærere. Men særligt de velskrevne skolebøger. Her blev vi undervist i engelsk og fransk, nærmest inden vi skulle lære det arabiske alfabet. Men jeg husker også, at vi intet lærte om at hade nogen. Jeg husker, at vi ligeledes intet lærte om de absurde postuler, at nogen skulle smides i havet.

Vel lærte vi om den forhadte delingsplan fra 1947 og oprettelsen af staten Israel. Om hvordan palæstinenserne endte med at betale den højeste pris for forbrydelser, som blev begået mod alt jødisk - vel at mærke i Europa og af europæerne.

Der var jo intet kontroversielt i det. For det var historien om, hvad der egentlig skete. At andre mener, vi skal 2.000+ år tilbage i tiden for at "forstå", at det, der fandt sted for 76 år siden, var en "historisk nødvendighed", ja ... det må være deres problem.

Hvorfor er det vigtigt med denne personlige beretning om min opvækst med og under UNRWA for over 45 år siden? Fordi jeg gennem årene har rystet på hovedet af de gentagne manipulerede udsagn i den offentlige debat, hvor Israels beskyldninger mod UNRWA er blevet gentaget så ofte og af så mange, at det i nogle kredser er blevet til en sandhed.

Hvordan skulle det være muligt, når netop USA og Europa har stået for finansiering af UNRWA gennem årtier? Det var vel som en slags "betaling" for den dårlige samvittighed, som man (læs: USA og Europa) havde over for palæstinenserne. Det bilder jeg mig i hvert fald selv ind.

Ingen kan vel benægte, at med den hast, UNRWA blev oprettet i 1948/1949 for at tage sig af det katastrofale resultat af USA's og Europas fuldstændig uigennemtænkte valg om at erstatte palæstinenserne i daværende Palæstina med ofrene for nazisternes modbydelige forbrydelser i den tro - og nok også med håbet om - at med lidt hokuspokus-politik, så kunne den enormt dårlig samvittighed over for europæere med jødisk baggrund viskes væk.

Men måske var tanken en anden; at aflaste den nyoprettede stat Israel, der havde travlt med at absorbere titusinder af flygtninge fra Europa.

Det afgørende i denne sag, at det er palæstinenserne i de besatte områder - Vestbredden, Gaza og Østjerusalem - som skal lære at acceptere Israel, at tostatsløsningen er den eneste rigtige løsning, og at sameksistens er mulig. De gode år i midten af 1990'erne beviste denne nu umulige mulighed, indtil den daværende israelske premierminister blev skudt og dræbt af en bosætter i 1995. Dermed

afsluttede denne forbrydelse den spirende fred og det enorme håb, mange havde dengang om en bedre fremtid for begge folk.

Men har ingen - og særligt dem, der bliver ved med at gentage de israelske beskyldninger mod UNRWA om de mistænkelige undervisningsmaterialer på deres skoler - stillet sig spørgsmålet om, hvordan det vil kunne lade sig gøre, at der blev ”undervist i had og med opfordring til drab på jøder” i det besatte Palæstina, når disse områder har været under den israelske besættelse siden 1967? Skulle det forholde sig sådan, at tilskyndelsen til vold var en del af undervisningen inden 1967, men efter besættelsen blev det forbudt for siden at blive tilladt igen, da Israel blev tvunget til at trække sig tilbage fra Gaza i 2005 og omdannede det til verdens største friluftsfængsel?

De gentagne beskyldninger mod UNRWA har nu fået en farligere dimension, hvor de har fået konsekvenser for organisationens vigtige indsats for de 2,2 millioner indespærrede palæstinensere i det besatte Gaza.

Den selvsamme kampagne mod UNRWA fandt sted for ca. 20 år siden mod den daværende danske UNRWA-chef, den helt igennem professionelle og hæderlige topdiplomat Peter Hansen. Her blev Israels absurde beskyldninger mod ham og UNRWA afsløret som løgn.

Alligevel krævede USA og især Kongressen ham fyret. Og sådan endte det til sidst, mens Israel slap fri.

Intet sted i verden vil nogen - endsige en humanitær FN-organisation med livsvigtige funktioner for et helt folk - blive straffet så prompte, inden beskyldninger er blevet undersøgt grundigt. Men det er som om, at så snart Israel siger ”hop!”, så svarer især USA og en række lande i Europa ukritisk og af politiske grunde: ”Hvor højt skal vi hoppe?”

## **Den verdensomspændende kampagne for at løslade Marwan Barghouti**

I flere år har en verdens omspændende kampagne været i gang for at løslade den fængslede leder og palæstinensiske politiske fange Marwan Barghouti fra de israelske fængsler.

De seneste uger og måneder har kampagnen fået medvind over alt i verden set i lyset af den fornyet snak i EU, USA og internationalt om to statsløsningen og nødvendigheden af at finde en palæstinensisk skikkelse, der kan samle palæstinenserne i den forbindelse.

Kampagnen nåede for nogle uger siden Danmark for alvor, da de fire forhenværende udenrigsministre, Per Stig Møller (K), Mogens Lykketoft (S), Martin Lidegaard (R) og Villy Søvndal (SF) skrev følgende appeal i Jyllands Posten den 14. februar; [Israel skal løslade Marwan Barghouti og dermed bane vejen for en tostatsløsning \(jyllands-posten.dk\)](https://www.jyllands-posten.dk/nyheder/indland/article.aspx?id=112207)

Et par dage efter skrev vores nuværende udenrigsminister, Lars Løkke Rasmussen, en kronik om Danmarks rolle i løsladelsen af Marwan Barghouti.

Tak til Mads Nikolajsen og Christian Ege for at sætte gang i kampagnen i Danmark. Siden oktober sidste, så har de israelske sikkerheds myndigheder flyttet Marwan Barghouti fra det ene fængsel til det andet hele 5 gange.

## **Indkaldelse til ordinære generalforsamling 2024**

Årets ordinære generalforsamling afholdes den 26. maj 2023 kl. 17 online – over Microsoft Teams. Send os en mail på [danpal@danpal.dk](mailto:danpal@danpal.dk), hvis du ønsker at deltage, så vil du modtage et link og andre relevante informationer. Bestyrelsen håber, at flest muligt har mulighed for at deltage.

## Nekrolog

Inspirerende og fantastiske Ulla er her ikke mere

Den 25 januar får jeg et opkaldt blandt utallige den dag. Det var hverken endnu en journalist eller en henvendelse om et interview til endnu en gruppe skole/gymnasie elever eller om at holde endnu et oplæg et sted i landet. For disse henvendelser har været hundredvis af de seneste snart 6 måneder under det igangværende folkemord mod de 2,2 millioner indespærrede palæstinensere i verdens største friluftsfængsel – det besatte Gaza.

Nej. Det var et familiemedlem til Ulla Jessing. Ulla døde i går. Det var den triste og tunge besked over telefon. For Ulla var jo medlem i både Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og Læger Uden Grænser og vi ønsker, at i forbindelse med bisættelsen så skal der doneres til en af de to organisationer, fortalte Ullas familiemedlem.

Ulla var medlem af Dansk Palæstinensisk Venskabsforening lige fra begyndelsen i 1988. Ulla var en aktiv debattør – lige til det sidste. Ikke alene fordi hun var udannet journalist. Men fordi hun brændte for retfærdighed i verden. Hun kæmpede for menneskets værd og kamp for frihed og fred.

Palæstina fyldte meget i Ullas store hjerte.

I 2018 skrev Ulla følgende indlæg i Politiken;

”Uretfærdigt

Af Ulla Jessing (Holocaust overlevende)

Israel fejrede 15. maj sin uafhængighedsdag, men for palæstinenserne er det katastrofens dag. De måtte flygte fra deres landsbyer for at overleve, og nu 70 år senere lever millioner af palæstinensere stadig i flygtningelejre i Gaza på Vestbredden, i Libanon, Jordan og Syrien. De har intet statsborgerskab og ingen udsigt til at komme tilbage til deres hjemsted.

Vi jøder ved, hvad det betyder at flygte og miste sit statsborgerskab, men Israel har ingen forståelse for palæstinenserne.

Israel giver ikke palæstinenserne mulighed for at få deres statsborgerskab igen.

De nægter dem at komme tilbage til de steder, hvor de har levet i generationer. Til gengæld giver Israel alle jøder i verden lov til at bosætte sig i Israel. Det er uretfærdigt over for palæstinenserne.

FN må sørge for, at alle palæstinensere får samme rettigheder som jøder til at bo i Israel, og specielt vi jøder må sørge for, at palæstinenserne får samme rettigheder, som vi har fået i Israel. Det vil jeg som jøde kæmpe for.”

Ulla ringede til mig på dagen for at gøre mig opmærksom på indlægget. Jeg har allerede læst dit fine og vigtige indlæg, svarede jeg med det samme. Få uger efter sad vi igen sammen og drak en kop te og snakkede i over to timer, om hendes opvækst og flugt fra Nazityskland og om min opvækst i en palæstinensisk flygtningelejr i Libanon og siden flugten og den lange rejse, der siden endte i Danmark.

Ulla var kendt som samvittighedens stemme og hun vil blive savnet så meget af rigtig mange mennesker.

Jeg vil savne Ullas stemme i den offentlige debat, hendes beroligende stemme. Jeg vil savne det fine og sympatiske menneske.

Hvil i fred du seje kvinde

Ulla blev 99 år gammel

Fathi El-Abed, formand – DPV

### **Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri**

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv og bidrag, som kan testamenteres til foreningen uden, at der skal betales boafgift og det vil sige også arveafgift.

### **Historisk enorm stigning for foredrag m.m. over hele landet**

Siden medio oktober er det strømmet ind med henvendelser til foreningen om at holde foredrag eller at give et oplæg over hele landet. Det er siden blevet til 63 af slagsen – over alt i Danmark. De har fundet sted på skoler, gymnasier, foreninger, forsamlingshuse, biblioteker og lokale loger. Men også på vores kontor/lokaler på Dronningensgade på Christianshavn. Her er det – indtil videre - blevet til hele 8 foredrag/oplæg for skoler/gymnasier klasser.

Foreningens formand har taget størsteparten – alene eller sammen med forfatteren og historikeren Morten Thing, hvor de har turneret hele landet med hvad de selv betegner som ”Road-Trip”. Det er blevet til 8 af disse events. Yderligere tre er planlagte helt frem til den 7. maj. Du og dit netværk kan være med i de næste følgende tre aftner:

- Odense den 2. april
- Haslev/Fakse den 24. april
- Aarhus den 7. maj.

Du kan løbende læse om de tre events på foreningens Facebook side. Er du i tvivl så skriv til os på [danpal@danpal.dk](mailto:danpal@danpal.dk)

Derudover er det blevet til over 400 interviews med skole/gymnasie grupper, der har skrevet om Palæstina konflikten. En del har været ved fysisk møde på DPVs kontor på Christianshavn. Men størsteparten har været via tlf. interviews. I oktober, november og december var der dage med helt op til 5 interviews om dagen.

Og det er blot en del af den omfattende og nyttige oplysnings indsats de seneste snart 6 måneder.

### **Vi kunne ikke gøre det uden jer!**

Vores foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, forudsættes af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad og vil gerne sige stort tak for. Jeres økonomiske gavmildhed skaber grobund for vores arbejde for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også enormt meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

Betalingsoplysninger finder her i Nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside. Ellers læs videre nedenfor for mere information.

Tak for jeres uvurderlig indsats!

## Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på [danpal@danpal.dk](mailto:danpal@danpal.dk) de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop, så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange de seneste måneder. 2) De enorme mængder af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge siden oktober, har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i "spam-indbakken" og siden forsvundet.

Det beklager vi, naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt.

Tak for alles forståelse. Læs på [danpal.dk/webshop](http://danpal.dk/webshop) om, hvilke varer er for tiden mulige at bestille.

## Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro *931-8119* eller overføres via netbank til:

Reg. nr.: *0268*

Kontonr.: *000 931 8119*

Du kan også benytte Mobilepay nr. *65841* til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen i mailen eller på hjemmesiden under Medlemskab af DPV. Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية

Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68

E-mail: [danpal@danpal.dk](mailto:danpal@danpal.dk) | Websites: [www.danpal.dk](http://www.danpal.dk)